

BÀI HỌC 6

YÊN NGHỈ TRONG Đấng CHRIST

CÂU GỐC: “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ” (Ma-thi-ơ 11:28).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 11:28-30; Ma-thi-ơ 12:1, 2; Lu-ca 14:1-6; Giăng 5:9-16; Ma-thi-ơ 12:9-14; Ê-sai 58:7-13.

Đấng Christ là một tấm gương sống của luật pháp. “Trong suốt thời gian tại thế gian, Ngài chưa hề một lần vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Người ta luôn luôn tìm kiếm một cái cớ để chỉ trích Ngài đã làm sai. Tuy nhiên, Ngài có thể nói với người tố cáo mình, “Trong các người có ai bắt ta thú tội được chăng? (Giăng 8:46)” – Phòng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 287.

Cuộc sống của Đức Chúa Giê-su phản ánh hoàn toàn ý nghĩa của luật pháp Đức Chúa Trời, Mười Điều Răn. Ngài là luật của Đức Chúa Trời sống trong đời sống con người. Vì vậy, khi nghiên cứu đời sống của Đức Chúa Giê-su, chúng ta học về sự tuân giữ các điều răn. Chúng ta cũng tìm hiểu làm thế nào để giữ các điều răn để thấy rằng chúng không phải là những chuỗi luật lệ khô khan và để được cứu.

Và, tất nhiên, trong số các điều răn là điều răn thứ tư: hãy nhớ ngày thứ bảy Sa-bát và giữ làm ngày thánh.

Tuần này, chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu sách Ma-thi-ơ. Chúng ta sẽ xem xét một số những sự bất đồng về cách giữ ngày Sa-bát. Sau đó, chúng ta sẽ thấy trong cuộc đời của Đức Chúa Giê-su một thí dụ về sự giữ ngày Sa-bát. Luật pháp bày tỏ bản tính (suy nghĩ; cảm xúc; hành động) của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Giê-su đích thân giữ luật đó. Vì vậy, qua sự học hỏi về việc Ngài giữ điều răn thứ tư và những điều Ngài dạy về điều răn đó, chúng ta có thể tìm hiểu thêm về bản tính của Đức Chúa Trời. Và, quan trọng hơn, chúng ta có thể học hỏi để bày tỏ bản tính đó trong đời sống của mình.

GÁNH NHỆ NHÀNG CỦA Đấng CHRIST

Trong Ma-thi-ơ 11:20-27, Đức Chúa Giê-su bắt đầu với một cảnh cáo mạnh mẽ về một vài thành ở Ga-li-lê vì họ đã từ chối không chấp nhận chức vụ của Ngài. Điều làm cho lời cảnh cáo của Ngài rất đáng sợ là những thành có cơ hội tuyệt vời để biết lẽ thật. Đức Chúa Giê-su, là Lê Thất (Giăng 14:6), đích thân bước đi ở giữa họ. Và nếu điều đó là chưa đủ, Ngài cũng làm nhiều “phép lạ” (Ma-thi-ơ 11:20) ở đó nữa. Nhưng dân ở các thành này không ăn năn. Vì vậy, Ngài nói rằng nếu các “phép lạ” Ngài đã làm ở Ca-bê-na-um được thực hiện ở Sô-đôm, thì “thành ấy sẽ còn đến ngày nay” (Ma-thi-ơ 11:23). Điều này có nghĩa là người dân thành Ca-bê-na-um còn tồi tệ hơn dân thành Sô-đôm.

Ngay sau đó, trong các câu 25-27, Đức Chúa Giê-su bắt đầu cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha. Ngài ngợi khen Đức Chúa Cha và sau đó nói về mối tương giao chặt chẽ giữa Cha và Ngài. Và Ngài cũng cho mọi người biết rằng mọi việc Ngài làm đều do Đức Chúa Cha giao phó. Điều này cho thấy rõ hơn tại sao sự từ chối của các thành để chấp nhận Ngài là điều rất đáng buồn.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 11:28-30. Đức Chúa Giê-su nói gì trong những câu này? Tại sao Ngài nói điều này ở đây, ngay sau những gì Ngài vừa nói?

Đức Chúa Giê-su chỉ trích sự vô tín và nói tiếp về sự gấn gũi của Ngài với Đức Chúa Cha. Sau đó, Ngài ban sự yên nghỉ cho tất cả những kẻ mệt mỏi. Nói cách khác, Ngài nói với người ta đừng mắc phải sự sai lầm mà những người khác đang làm là từ chối tiếp nhận Ngài. Ngài có uy quyền và thể lực để làm những gì Ngài nói. Và Ngài nói rằng khi đến với Ngài, bạn sẽ tìm thấy sự yên nghỉ cho linh hồn mình. Vì vậy, sự yên nghỉ đó sẽ bao gồm sự bình an, lời hứa cứu rỗi, và niềm hy vọng mà những người từ chối Ngài và không thể có.

Đức Chúa Giê-su có ý nghĩ gì khác khi Ngài nói sẽ cho chúng ta sự yên nghỉ? Có phải điều đó có nghĩa là sự lười biếng? Tất nhiên là không. Đức Chúa Giê-su có một tiêu chuẩn rất cao cho chúng ta. Chúng ta thấy điều này trong Bài Giảng trên Núi của Ngài. Nhưng có mối tương giao với Đức Chúa Giê-su không có nghĩa là làm cho chúng ta mệt mỏi. Bằng cách học hỏi nơi Ngài, đi theo Ngài, và chấp nhận bản tính của Ngài, chúng ta tìm được sự yên nghỉ khỏi nhiều nan đề và khó khăn của đời sống. Và, như chúng ta sẽ thấy, một trong những cách để được yên nghỉ là giữ ngày Sa-bát.

Làm thế nào để bạn có kinh nghiệm về những lời hứa Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta ở đây? “Nhu mì và khiêm nhường” có liên quan gì với việc gánh cái ách (trách nhiệm) của chúng ta để dằn hơn trong đời sống?

SỰ BẤT AN TRONG NGÀY YÊN NGHỈ

Giả sử ngày thứ bảy Sa-bát đã bị bỏ như nhiều người trong thế giới Cơ Đốc lý luận, thì bạn hãy tự hỏi, nếu điều đó là đúng, tại sao Đức Chúa Giê-su dành rất nhiều thời gian để đối phó với việc phải giữ ngày Sa-bát thế nào?

Hãy đọc Ma-thi-ơ 12:1, 2; Lu-ca 14:1-6; Mác 2:23-28; và Giảng 5: 9-16. Các vấn đề trong những hoàn cảnh này là gì? Và những gì không phải là vấn đề?

Những người Pha-ri-si biết rằng một trong những lý do dân Y-sơ-ra-ên bị bắt làm phu tù ở Ba-by-lôn là vì họ đã từ chối tôn trọng ngày Sa-bát. Người Pha-ri-si muốn ngăn chặn điều đó xảy ra lần nữa. Vì vậy, họ đã tạo ra một danh sách dài các quy luật về những gì được và không được chấp nhận để làm trong ngày Sa-bát. Họ làm như vậy vì họ muốn bảo vệ sự thánh khiết của ngày đó. Một số những quy luật đó là gì?

Nếu một con gà mái đẻ trứng vào ngày Sa-bát, thì có được phép ăn trứng đó không? Hầu hết các người Pha-ri-si nghĩ rằng nếu con gà đó thuộc về loại gà chuyên môn đẻ trứng, thì không được ăn trứng đó vào ngày Sa-bát, vì con gà đã phải làm việc. Nhưng nếu con gà đẻ trứng không phải là loại gà mái chuyên môn đẻ trứng thì sao? Nếu nó chỉ là một con gà mái thường nuôi để ăn thịt? Thì được phép ăn trứng đó. Bởi vì sự đẻ trứng không phải là “nhiệm vụ” hoặc công việc của con gà. (Cũng có một gợi ý là bạn có thể ăn quả trứng đẻ vào ngày Sa-bát của một con gà chuyên nghiệp nếu sau đó bạn giết con gà mái vì đã vi phạm ngày Sa-bát.)

Có được soi gương trong ngày Sa-bát không? Câu trả lời là Không, bởi vì nếu bạn thấy một sợi tóc bạc, bạn có thể bị cảm dỗ để nhổ. Và nhổ một sợi tóc là gặt hái, và điều đó khiến nhổ tóc là một việc làm. Như vậy, hành động này là vi phạm ngày Sa-bát.

Nếu ngôi nhà của bạn bị cháy vào ngày Sa-bát, thì có được mang quần áo của bạn ra không? Trả lời: bạn chỉ nên mang một bộ đồ. Nhưng nếu bạn mặc một bộ, thì bạn có thể mang ra một bộ khác. (À, nếu nhà của bạn bị cháy, thì KHÔNG được phép nhờ người Ngoại [không phải Người Do Thái] dập tắt lửa. Nhưng nếu người Ngoại tự động dập tắt đám cháy, thì cứ để họ làm.) Có được phép nhổ nước miếng vào ngày Sa-bát không? Trả lời: bạn có thể nhổ trên một tảng đá, nhưng bạn không thể nhổ trên mặt đất vì đó là làm bùn hoặc vữa (hồ).

Chúng ta có thể cười những quy luật này, nhưng chúng ta có thể làm điều tương tự thế nào, không phải chỉ vào ngày Sa-bát, nhưng liên quan đến tất cả đức tin của chúng ta? Làm thế nào chúng ta có thể không thấy những gì thật sự là quan trọng bằng cách chú ý đến những điều ít quan trọng?

CÂU TRẢ LỜI CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Bài học ngày thứ Hai cho thấy Đức Chúa Giê-su đã chống lại các quy luật nghiêm ngặt của loài người để giữ ngày Sa-bát đã hủy hoại mục đích thật của ngày Sa-bát. Đó là một ngày nghỉ ngơi khỏi việc làm của chúng ta. Đó là một ngày để thờ phượng Đức Chúa Trời và thông công với các tín đồ khác mà chúng ta không thể làm điều này trong tuần. Đó là một ngày mà cha mẹ dành thì giờ cho con cái mình hơn mọi ngày khác. Đó là một ngày để ăn mừng những gì Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa của chúng ta đã làm cho chúng ta.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 12:3-8 cho thấy cách Đức Chúa Giê-su trả lời cái ách nặng nề của những người Pha-ri-si. Cũng đọc I Sa-mu-ên 21:1-6. Đức Chúa Giê-su muốn họ hiểu điều gì?

Đức Chúa Giê-su đã nói với họ những gì Ngài sẽ nói sau này một cách mạnh mẽ hơn (Ma-thi-ơ 23:23, 24). Ngài muốn họ tập trung vào những gì thật sự là quan trọng. Đức Chúa Giê-su kể lại câu chuyện quen thuộc của Đa-vít trong khi chạy trốn đã lấy bánh trong đền thờ. Bánh này chỉ dành riêng cho các thầy tế lễ. Trong hoàn cảnh đó, sự đói khát của Đa-vít và những kẻ đi theo ông thì quan trọng hơn so với các nghi lễ mà bánh được dùng. Cùng một cách, sự đói khát của những người theo Đức Chúa Giê-su thì quan trọng hơn so với quy luật ngày Sa-bát (về gặt hái) được đặt ra cho một mục đích khác.

Đức Chúa Giê-su cũng nói đến công việc của các thầy tế lễ trong đền thờ vào ngày Sa-bát. Ngày Sa-bát được phép giúp đỡ người khác. Cùng một cách, ngày Sa-bát cho phép các môn đồ của Đức Chúa Giê-su làm việc, vì Chúa và công việc của Ngài thì quan trọng hơn đền thờ.

Không có gì Đức Chúa Giê-su nói ở đây hay bất cứ nơi nào khác về việc giữ ngày Sa-bát làm cho điều răn của Đức Chúa Trời kém quan trọng hơn. Ngài muốn giải cứu họ, không phải khỏi sự giữ ngày Sa-bát, nhưng khỏi các quy luật ngu xuẩn làm sai lạc mục đích thật của ngày Sa-bát. Ngày Sa-bát cũng là một thí dụ về sự bình an và yên nghỉ chúng ta có trong Đấng Christ là Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa của chúng ta.

“Trong thời gian của Đấng Christ, ngày Sa-bát đã bị vụn vẹo nên việc giữ ngày đó cho thấy bản tính ích kỷ của con người chứ không phải là bản tính yêu thương của Đức Chúa Cha trên trời.” – Phỏng trích Ellen W. White, *The Desire of Ages*, tr. 284. Bạn có thể làm gì để đảm bảo rằng bạn bày tỏ bản tính yêu thương của Đức Chúa Cha trên trời của chúng ta?

CHỮA BỆNH TRONG NGÀY SA-BÁT

Thật rất thú vị khi đọc qua các sách Phúc Âm để xem các sứ đồ viết về những biến cố xảy ra trong ngày Sa-bát giữa Đức Chúa Giê-su và các nhà lãnh đạo tôn giáo. Tại sao tất cả bốn tác giả Phúc Âm viết rất nhiều chuyện về cuộc đấu tranh của Đức Chúa Giê-su với các nhà lãnh đạo nếu ngày Sa-bát đã bị bỏ? Điểm này càng trở nên mạnh mẽ hơn khi chúng ta nhớ rằng các sách Phúc Âm được viết ra trong nhiều năm sau khi Đức Chúa Giê-su hoàn tất chức vụ. Các tư tưởng gia Kinh Thánh không đồng ý về các ngày chính xác mà các sách Phúc Âm được viết ra. Nhưng hầu hết các tư tưởng gia Kinh Thánh đặt chúng ít nhất 20-30 năm sau sự chết của Đức Chúa Giê-su. Nếu ngày thứ Bảy Sa-bát đã được thay thế bằng ngày Chủ Nhật, sự thay đổi này hoàn toàn không thấy nói đến trong các sách Phúc Âm. Vì vậy, chúng ta có bằng chứng mạnh mẽ rằng ngày thứ bảy Sa-bát không bị bỏ hoặc thay đổi. Thật ra, Đức Chúa Giê-su không bao giờ truyền cho bất kỳ sự thay đổi nào về ngày Sa-bát, theo bốn sách Phúc Âm. Nếu chúng ta tập trung vào các mạng lệnh và gương mẫu của Đức Chúa Giê-su, thì các sách Phúc Âm cho thấy rằng ngày thứ bảy Sa-bát vẫn còn ràng buộc và có hiệu lực.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 12:9-14. Vấn đề ở đây là gì? Tại sao điều đó là một lý do khác cho sự bất đồng ý kiến?

“Vào một ngày Sa-bát khác, Đức Chúa Giê-su vào nhà hội, Ngài thấy một người đàn ông có một bàn tay bị teo. Người Pha-ri-si ngó Ngài, mong thấy những gì Ngài sẽ làm. Đáng Cứu Thế biết rõ chữa bệnh vào ngày Sa-bát sẽ bị coi là phạm luật. Nhưng Ngài đã không lãng phí thì giờ. Ngài phá bỏ các quy luật nghiêm ngặt ngăn chặn ngày Sa-bát. . . . Có một câu nói nổi tiếng của người Do Thái rằng: không làm điều tốt khi có cơ hội, là làm điều ác. Không cứu mạng sống là giết. Vì vậy, Đức Chúa Giê-su đã dùng chính luật của họ để đương đầu với họ” [gậy ông đập lưng ông] – Phòng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 286.

Hơn nữa, như sự chữa lành trong ngày Sa-bát vừa qua, Đức Chúa Giê-su muốn chỉ cho người ta mục đích cao hơn của luật pháp, và mục đích cao hơn của đời sống đức tin. Những người này có thể hài lòng để cho người bị teo tay sống với sự đau khổ hơn là phá bỏ luật nhân tạo của riêng mình về ngày Sa-bát. Những luật này rất vụn vẹo đến nỗi các người Pha-ri-si có thể kéo một con bò ra khỏi một cái hố trong ngày Sa-bát hơn là cứu một người đồng loại khỏi sự đau khổ.

Chúng ta cần phải cẩn thận để bảo đảm rằng việc thực hành đức tin không chặn con đường sống đức tin của chúng ta theo ý muốn Đức Chúa Trời.

GIỮ NGÀY SA-BÁT

Thật rõ ràng từ những câu chuyện trong Phúc Âm, Đức Chúa Giê-su đã không bỏ ngày Sa-bát. Thay vào đó, Ngài làm mới lại ý nghĩa của ngày Sa-bát. Ngài đã giải thoát ngày Sa-bát khỏi gánh nặng không cần thiết mà người ta đã đặt vào ngày đó. Hằng trăm năm sau, các Cơ Đốc nhân vẫn còn nghi ngại và thờ phượng trong ngày Sa-bát. Nhà sử học thế kỷ thứ năm *Socrates Scholasticus* đã viết, “Hầu như tất cả các nhà thờ trên khắp Thế giới tổ chức kỷ niệm Lễ Tiệc Thánh của Chúa vào ngày Sa-bát mỗi tuần.” – Phòng trích *Ecclesiastical History*, quyển 5, tr. 289. Có nhiều lý do tại sao những sự kiện về ngày Sa-bát được ghi trong các sách Phúc Âm. Nhưng điều đó không hướng dẫn bất cứ ai bỏ ngày Sa-bát.

Đọc lại Ma-thi-ơ 12:12 và tập trung vào câu, “Vậy, trong ngày Sa-bát có phép làm việc lành.” Điều đó có nghĩa là gì trong hoàn cảnh mà Đức Chúa Giê-su đang nói tới? Và điều đó cũng cho chúng ta biết giữ ngày Sa-bát nên bao gồm những gì?

Luật Do Thái cho phép việc chăm sóc y tế trong ngày Sa-bát cho một người mà sự sống đang gặp nguy hiểm. Nhưng Đức Chúa Giê-su đi một bước xa hơn. Chữa bệnh, thậm chí chữa những bệnh có thể được thực hiện vào một ngày khác, cũng được phép chữa vào ngày Sa-bát. Hãy coi những gì Đức Chúa Giê-su nói sau này trong Ma-thi-ơ. “Mọi thầy thông giáo đã học thông đạo về nước thiên đàng, thì giống như một người chủ nhà kia, đem những vật mới và cũ ở trong kho mình ra” (Ma-thi-ơ 13:52). Chắc chắn là Đức Chúa Giê-su cũng đưa ra những kho báu mới.

Xin đọc Ê-sai 58:7-13. Làm thế nào để những câu này giúp giải thích thật sự theo Chúa là gì và sống theo các nguyên tắc của pháp luật, gồm cả ngày Sa-bát? Sự hiểu biết của chúng ta về sứ điệp ba thiên sứ giúp chúng ta hiểu rõ hơn thế nào ý nghĩa của các chữ “đựng lại nơi đổ nát” (câu 12)?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Có người nói, “Có hay không có tôn giáo, bạn sẽ có những người tốt làm việc tốt, và người ác làm điều ác. Nhưng đối với những người tốt để làm những điều ác, cần phải có tôn giáo.” Trong những năm 1600, tư tưởng gia Pháp nổi tiếng *Blaise Pascal* cảnh báo, “Người ta không bao giờ làm điều ác một cách hăng say và vui vẻ như khi họ làm điều đó vì những niềm tin tôn giáo.” Sự suy nghĩ này là hơi méo mó. Nhưng đáng buồn thay, có vài sự thật với những suy nghĩ này. Sự thật này có thể được thấy trong bài học tuần này về những người Pha-ri-si và ngày Sa-bát. “Đức Chúa Giê-su hỏi những người Pha-ri-si, ‘Trong ngày Sa-bát, nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người’ (Mác 3:4). Ngài cũng thách thức họ trong mục đích xấu xa của họ. Họ đang tìm cách giết Ngài với lòng căm thù cay đắng. Nhưng Ngài đã cứu sự sống và đem lại hạnh phúc cho đám đông dân chúng. Điều gì tốt hơn: giết người trong ngày Sa-bát, như họ đang lập kế hoạch để làm, hay là chữa bệnh nhân đau khổ, như Ngài đang thực hiện? Có phải là công bình khi lập mưu giết người trong tư tưởng trong ngày thánh của Đức Chúa Trời hay là yêu thương tất cả mọi người, bày tỏ trong những hành động thương xót.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 287.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đức Chúa Giê-su có ý gì khi Ngài nói, “Ta muốn lòng nhân từ, không muốn của tế lễ (Ma-thi-ơ 12:7)? Khi bạn tìm ra câu trả lời, hãy coi những câu này nữa: Ma-thi-ơ 9:10-13; Ô-sê 6:6; và Ê-sai 1:11-17.

2. Dù có bằng chứng mạnh mẽ từ Kinh Thánh, tại sao có rất nhiều Cơ Đốc nhân, thậm chí có nhiều người rất trung thành yêu mến Đức Chúa Giê-su, nhưng rất cứng đầu, từ chối không chấp nhận ngày Sa-bát? Những điều nào chúng ta có thể làm, ngoài việc cho thấy những bằng chứng từ Kinh Thánh, để giúp những người này cởi mở hơn với sự thật về ngày Sa-bát?

3. Bạn giữ ngày Sa-bát thế nào? Bằng những cách nào bạn có thể làm nhiều hơn để có một kinh nghiệm sâu đậm hơn và phong phú hơn trong việc giữ ngày Sa-bát?

4. Đức Chúa Giê-su phán, “ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.” Hãy tự hỏi mình một câu: Bằng những cách nào bạn có thể giúp làm cho gánh nhẹ hơn và nói lỏng ách của những người xung quanh bạn?